

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Kökény Zoltán ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Tenk László jogtanácsos által képviselt alperes ellen munkaviszony megszüntetés jogellenességének megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságnál 7.M.1629/2006. szám alatt megindított és másodfokon a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.23.409/2009/6. számú közbenső ítéletével jogerősen elbírált perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2011. május 18. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.23.409/2009/6. számú közbenső ítéletét hatályában fenntartja. Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt nap alatt - 80.000 /nyolcvanezer/ forint és 20.000 /húszezer/ forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - felhívásra - 36.000 /harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A felperes a keresetében az alperes 2006. október 26-án kelt rendes felmondása jogellenességének megállapítását, és az ehhez fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte, eredeti munkakörbe történő visszahelyezésének mellőzésével. A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 7.M.1629/2006/37. számú ítéletével a keresetet elutasította és a felperest 213.315 forint perköltség megfizetésére kötelezte. A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2004. július 1-jétől állt az alperes alkalmazásában, úgynevezett shift menedzser munkakörben, amely a munkaköri leírás szerint műszakvezetői beosztást jelentett. A felperes munkavégzésének helyén, az alperes perbeli nagyraktárában történik a beszállítóktól beérkező áru egyes áruházak közötti szétosztása, az áruházak tételes megrendelése alapján. Egyidejűleg folyamatosan 20-30 gépjármű be-, illetve kirakodása zajlik. A beérkező áru az összekészítés során lista szerint rollickocsikra kerül, amelyek az ún. hálóra hordják ki, ahol azokat az egyes áruházakba megadott időben induló kamion járatra kell megfelelő sorrendben felpakolni. Az áruk összekészítésének módja és a tevékenységek sorrendje a raktár megnyitása óta fokozatosan, a gyakorlatban alakult ki. Az áruk nagy tömege, sokfélesége, az áruházak száma, a napi többszöri kiszállítás és az emberi tényező sok hiba forrása volt. Amennyiben az áru elkeveredett, azt meg kellett keresni, és gondoskodni kellett arról, hogy a következő járatra felkerüljön, egyidejűleg az akciós árukkal együtt rózsaszín címkével kellett megjelölni. A műszak végén a számítógépből kinyomtatott lista alapján ellenőrizni kellett, hogy a műszakon belül aktuálisan minden áru rendben kiszállításra került-e. A műszakvezető feladatát képezte, hogy műszakkezdéskor a korábbi műszak tévedéseit megfelelően korrigálják, az árut megkeressék, és útnak indítsák. A

folyamatokról és a felmerülő problémák lehetséges megoldásáról a M.K. rendelkezett.

Az egyes áruházak téves számokkal leadott hibás rendelését a raktárnak kellett korrigálnia, ha túlrendelés, vagy alulrendelés történt, azt a többi áruház között arányosan el kellett osztani. Az alperes folyamatosan törekedett arra, hogy az előforduló hibákat - többek között a munkavállalókkal szemben alkalmazott szankcionálás útján - csökkentse. Ennek érdekében a vállalati irányelvek ún. kisebb, súlyos és rendkívül súlyos kötelezettségszegéseket szabályozott. Kisebb súlyú munkaköri kötelezettségszegés fegyelemsértésnek minősült, ilyen volt a munkakörbe tartozó feladatok elhanyagolása. Súlyos munkaköri kötelezettségszegés volt a jogszabályok, vagy a társasági szabályok szándékos megsértése, jogszabályba nem ütköző vezetői utasítás végrehajtásának jogellenes megtagadása. A vállalati irányelvek szerint rendkívül súlyos munkaköri kötelezettségszegésnek minősült a jogszerű munkáltatói utasítás ismételt megtagadása. Azok a cselekmények, amelyért a munkáltató a figyelmeztetés bármely formáját alkalmazta, rendes, vagy rendkívüli felmondás alapjául nem szolgálhattak. A vállalati irányelvek előírták, hogy az alperesnek be kell tartania a fokozatosság elvét. Először szóbeli figyelmeztetést, majd dokumentált szóbeli figyelmeztetést, harmadszor az írásbeli figyelmeztetést, negyedszer az ismételt írásbeli figyelmeztetést, majd a munkaviszony rendes felmondással történő megszüntetését, vagy rendkívüli felmondást alkalmazhatott. A felperes feladatát képezte, hogy a műszakok működésének szervezése biztosítva legyen, minden elosztási munkafolyamat a tervnek megfelelően és a folyamat-szabályokat betartva teljesüljön az emberi és egyéb erőforrások optimális felhasználásával. Kötelezettsége volt a részlegvezetők munkájának felügyelete és ellenőrzése, megoldandó helyzetekben az optimális döntés meghozatala, a munkafolyamatok ésszerű, produktív működtetése érdekében.

Az alperes a 2006. május 8-9-e éjszakai felperesi szervezési teljesítményért a felperest dicséretben részesítette. A 2006. szeptember 18-án készült munkaköri kötelezettségszegésről felvett jegyzőkönyv szerint 2006. szeptember 15-én a D. igazgató a rendszer adminisztrátor és a készletgazdálkodási vezető, valamint az operációs vezető raktári körbejárása során a „z.” hálón a d.-i áruház helyén két teli rollickoci és egy egész raklap rózsaszínű címkével jelölt árut (saláta) talált. A felperes a műszakkezdési ellenőrzési rutint elmulasztotta. A felperes a jegyzőkönyvben elismerte, hogy ellenőriznie kellett volna az áruk berakodásának teljesítését. Kötelezettségszegése miatt figyelmeztetésben részesült. A 2006. október 3-án felvett munkaköri kötelezettségszegésről készült jegyzőkönyv szerint 2006. szeptember 28-án a M. áruháztól érkezett üzenet alapján azt kérték a raktártól, hogy a csatolt táblázatban szereplő 15 terméket, 241 kartont a következő napi beszállításból a raktár, illetve az elosztó vegyen le. A felperes a felvett jegyzőkönyvben elismerte,

hogy az utasítást egy nappal előbb hajtották végre, és e körben felelősség terheli. Az alperes a felperest ismételten figyelmeztetésben részesítette. 2006. október 26-án ismételten jegyzőkönyv felvételére került sor. Ennek értelmében 2006. október 24-én reggel a 7,00 órás raktári körbejáráson a „z.” hálón talált, az E.Á. helyén 9 karton rózsaszínű címkével jelölt árut nem szállítottak E.-be. A kérdéses áruk helyett három üres rollickocsi helyeztek föl az e. autó rakterébe, a többi áru mellé megfelelő kitámasztásként. A jegyzőkönyv szerint az ellenőrzés felületes és hanyag volt. Felróták a felperesnek azt is, hogy a b.-i áruháza részére két zsák burgonyát nem szállítottak ki, senki nem ellenőrizte, hogy maradt-e a hálón áru. A felperes a jegyzőkönyvben azt elismerte, hogy a két rollickocsi termékei bent maradtak, és arra hivatkozott, hogy egy nap folyamán kb. 5.000-5.500 rollickocsi megy át a raktáron, ezt kb. 80-100 fő készíti össze, illetve 20-30 fős létszám szokta szállításra előkészíteni, illetve megrakni. Azt azonban nem ismerte el, hogy felületes, hanyag volt az ellenőrzés, mivel minden egyes bolt kihordása után, illetve rakodás után a gépi riportok alapján az adott részlegvezetőnek és a rakodónak meg kell keresni az árut. Azt állította, hogy a két rollickocsi feltehetően rossz kapura hordták ki, és mire ez kiderült, az adott áruháza járata már úton volt. Megjegyezte, hogy az ilyen eset elkerülése érdekében többször tett javaslatot a vezetők felé, és visszautasította a felületes, hanyag munkavégzésre vonatkozó megállapítást. A jegyzőkönyvben a munkáltató a felperes munkaviszonyának rendes felmondással történő megszüntetését javasolta. Az alperes 2006. október 26-án kelt rendes felmondásával a felperes munkaviszonyát megszüntette. Az intézkedését azzal indokolta, hogy a felperes folytatólagosan és sorozatosan megszegte a munkafolyamatra vonatkozó szabályokat és a vezetői utasításokat, amelyet a 2006. szeptember 18-án és az október 3-án, valamint az aznap felvett jegyzőkönyvekkel támasztott alá. A felperes 2006. szeptember 15-én és október 23-án a munkáját nem az elvárható gondossággal végezte, nem tartotta be a vonatkozó folyamatszabályokat, nem teljesítette az általa vezetett műszakban a maradéktalan, pontos termékkiszállítást, összesen három T. Á. részére. Szeptember 28-án a munkáját nem a kiadott utasítás szerint végezte el, amellyel megghiúsította, hogy az érintett áruházak az utasításnak megfelelő időben kapják meg az árut. A munkaügyi bíróság ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a rendes felmondás indoka szerint a felperes folytatólagosan és sorozatosan megszegte a munkafolyamatra vonatkozó szabályokat és vezetői utasításokat, amelyet két korábbi és egy szeptember 26-án kelt újabb jegyzőkönyv támasztott alá. A munkaügyi bíróság a keresetet akként bírálta el, hogy az kiterjedt a figyelmeztetések jogellenességének megállapítására is. Megállapította, hogy az alperes jogszabálysértés nélkül adta ki a figyelmeztetéseket, mert az azokban foglalt események a felperes munkájának következményei voltak akkor is, ha azok a következő műszakra voltak kihatással.

Elismerve annak tényét, hogy az országos nagyraktárban folyó munka csak elméletben végezhető el hibátlanul, a munkaügyi bíróság álláspontja szerint két figyelmeztetést követően az alperes jogszabálysértés nélkül intézkedett az újabb kötelezettségszegést követően a felmondás kiadásáról, amely intézkedése okszerűnek tekinthető.

Nem fogadta el a felperes hivatkozását, hogy közvetlen felettesének, K.GY. „üldözésének áldozata” lett volna, mert a felmondás valós tényeken alapult, továbbá a raktár vezetője nem volt munkáltatói jogkörgyakorló.

A munkaügyi bíróság álláspontja szerint az alperes betartotta a saját maga által felállított fokozatosság elvét, mert két figyelmeztetést követően a harmadik esemény miatt kiadott rendes felmondás nem sértette a rendeltetésszerű joggyakorlásra vonatkozó szabályokat. Nem látta bizonyítottnak, hogy az alperes megsértette volna a 2003. évi CXXV. törvény 8. § és 9. §-át, miután a felperes nem igazolta, hogy valamely személyes tulajdonsága miatt részesült kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amelyben más összehasonlítható helyzetben lévő személy, vagy csoport. A felperes fellebbezése folytán eljáró Pest Megyei Bíróság 8.Mf.23.409/2009/6. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét közbenső ítéletnek tekintette, azt megváltoztatta, és megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát, ezért az az alperesnél 2009. december 11-én szűnik meg. Mellőzte a felperes perköltség fizetési kötelezettségét. A megyei bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítette az alábbiakkal: K.GY. és G.M. tanúvallomása alapján megállapította, hogy a műszakvezetőnek a raktárba beérkező áruval kapcsolatos komissiózással - összekészítéssel -, valamint az áruknak a raktárból történő kiszállításával kapcsolatos munkát kell szerveznie, irányítania, felügyelnie. Az alperesnek komoly érdeke fűződött a gyorsasághoz, mert a cél az volt, hogy a beérkező áruk minél hamarabb kiszállításra kerüljenek. Megállapította, hogy az áru átvételénél műszakonként 20-30 ember dolgozott egy részlegvezető irányítása alatt, az összekészítést 80-100 ember végezte 1-2 részlegvezető irányítása mellett, míg a kiadási oldalon 30-40 ember dolgozott egy részlegvezetővel. A felperesnek - az alperes által meg nem cáfolt - nyilatkozata alapján megállapította, hogy az egyes áruházaknak szánt áruk helyéül szolgáló terület nem volt ráccsal, vagy egyéb módon elkerítve, ezért könnyen előfordulhatott, hogy a rollickocsi egyes áruházak helye között félrecsúsztak, illetve átkerültek másik területre. Ezért a felperes ún. kóbor raklap tárolót vezetett be, amelyből másnap meg lehetett állapítani az egyes áruházak visszajelzései alapján, hogy a rollickocsi melyik áruháznak végzett szállítmányból maradt le. Előfordult, hogy az egyes rollickocsikon felragasztott címke, amely tartalmazta a céláruház nevét is, leesett, és ekkor nehéz volt azonosítani, hogy hová kellett volna annak tartalmát szállítani. G.M. tanúvallomása alapján a tényállást kiegészítette azzal is,

hogy ilyen okok miatt az emberi mulasztások alapján a raktár naponta 80 e-mailt kapott.

Ugyancsak a felperes - alperes által meg nem cáfolt - előadása alapján azt is megállapította, hogy a raktár beérkező oldalán 25 fogadókapu van, a kiszállításnál 22. Egy nap folyamán 4.000-5.000 rollickocsit kellett a raktárban mozgatni. Műszakonként kb. 110 kamion érkezett áruval és kb. 100-110 kamion hagyta el a raktár területét. A felperes több fajta rendszerhibát észlelt, javaslatot is tett ezek kiküszöbölésére, azonban az alperes ezt figyelmen kívül hagyta. 2006. július 1-jén E.A. D. igazgató levélben tájékoztatta a felperest arról, hogy 2006. július 1-jétől az átlagos 3,2%-os béremelést meghaladóan 4%-os alapbéremelésben részesíti, mert a teljesítmény értékelésénél ún. „zöld” értékelést kapott. Ugyanezen időponttól megemelte a felperes étkezési utalványának és egészségpénztári hozzájárulásának havi összegét is. A fentiek szerint kiegészített tényállás mellett a megyei bíróság azt állapította meg, hogy a elsőfokú bíróság érdemi döntése téves. Megállapította, hogy a felperes mint műszakvezető, feszített tempójú, igen bonyolult 140-150 ember munkájának összehangolását igénylő rendszer folyamatirányítást, szervezését és ellenőrzését végezte. Az alperesnél kifejezett folyamatszabályozás nem készült, a 2004. augusztus 19-én kiadott M.K. egyes várhatóan felmerülő problémák megoldására adott útmutatást. Előírta, hogy, amennyiben a járatra nem fér fel a szállítandó áru, vagy valamely más okból az áru nem kerül fel a kamionra, a műszakvezetőnek a fuvarszervezőkkel kell a kapcsolatot felvennie, és intézkednie kell a hiba okának kiderítésére. A műszakvezető jelzi a szállítási osztályvezetőnek, ha a járatra nem fér fel az áru. A szállítási osztályvezető feladata az, hogy vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy más járatához lehet-e felrakni árut, ő dönt az esetleges sürgősségi járat beállításáról is. A másodfokú bíróság álláspontja szerint - osztva az elsőfokú bíróság egyező véleményét - a raktárban folyó munka annak bonyolultsága és komoly szervezést igénylő volta, valamint sürgőssége miatt hibátlanul nem volt elvégezhető. A műszakvezetőnek, így a felperesnek tehát alapvető feladata az volt, hogy a hibákat minél alacsonyabb szintre szorítsa. A 2006. szeptember 18., szeptember 28., valamint október 23-án felvett jegyzőkönyvek alapján a megyei bíróság kiemelkedő jelentőséget tulajdonított annak, hogy a két jegyzőkönyvben, valamint az október 26-ai ténymegállapításban olyan, a felperes műszakjában előforduló hiányosságokat, hibákat rögzítettek, amely rendszeres, mindennapos volt a raktárban. Kiemelkedő jelentőséget tulajdonított annak, hogy az alperes olyan esetben sem alkalmazott még figyelmeztetést sem, amikor több órán keresztül zöldségek között tároltak hűtést igénylő baromfi árut. Figyelembe vette a megyei bíróság azt is, hogy az alperes nem tudta bizonyítani, hogy ilyen jellegű, műszakban előforduló probléma miatt más műszakvezetővel szemben jogviszonyt megszüntető intézkedést hozott volna. A megyei bíróság érvelése szerint a három, felperes terhére rótt kötelezettségszegés

elsődlegesen a rakodó, másodlagosan a részlegvezető munkavégzésének következménye volt. A felperes ezt nem tudta volna megelőzni, legfeljebb észlelve a hiányosságokat szankciót alkalmaz, vagy kéri a szankció alkalmazását az érintett munkavállalókkal szemben. A felperes felelőssége, mint a munkát felső szinten irányító szervező és ellenőrző személy felelőssége állhat fenn, ami a ténylegesen nem megfelelő munkát végzők és a mulasztást elkövetők felelősségre vonásának hiányában nem járhat jogszerűen a munkaviszony megszüntetésének következményével. A másodfokú bíróság nem látta bizonyítotttnak azt a felmondásban írt alperesi állítást, mely szerint a felperes megíúsította, hogy az érintett áruházak az utasításnak megfelelő időben kapják meg az árut. Ezt a magatartást a felperes ugyanis csak tevőlegesen tanúsíthatta volna, de a műszakvezetői munka jellegéből adódóan a hiányosságról csak később szerezhetett tudomást. Mindezek alapján a másodfokú bíróság álláspontja szerint a rendes felmondás indoka valós volt, azonban a felperes terhére megállapítható kötelezettségszegés, figyelembe véve annak súlyát és az adott napi kiszállított áruk mennyiségéhez viszonyított arányát, nem szolgálhat rendes felmondás okszerű indokául. Kiemelt jelentőséget tulajdonított annak a ténynek, hogy a felperes a raktár megnyitása óta látja el a feladatát, és még 2006. július 1-jén is az átlagosnál jobb munkája miatt dicséretben és az átlagot meghaladó mértékű alaphéremelésben részesült. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a megyei bíróság közbenső ítéletének hatályon kívül helyezését és helyette új, a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalát, másodlagosan a jogerős közbenső ítéletnek az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat meghozatalára történő utasítását, valamint perköltsége megállapítását kérte. Álláspontja szerint a megyei bíróság ítélete jogszabálysértő, mert a rendes felmondás jogellenességének megállapítása iránti felperesi kereseti kérelem megítélésének kérdésében helytelen következtetéseket vont le. Közbenső ítélete sérti az Mt. 89. § (2) bekezdését, valamint a Munkaügyi Kollégium 95. számú állásfoglalásának I/a. pontját, mert a rendelkezésre álló tényállás alapján megállapítható, hogy a felperes munkavállaló munkájára az alperes munkáltatónál a perbeli felmondásban felhozott indokok következtében valóban nem volt szükség, a felmondás indoka valós és okszerű, ezáltal pedig jogszerű volt. Érvelése szerint a megyei bíróság a tényállás kiegészítése körében helytelen megállapításokat fogalmazott meg. Nem bizonyított ugyanis az az állítás, hogy a felperes többfajta rendszerhibát észlelt és javaslatot tett ezek kiküszöbölésére, amelyet a munkáltató figyelmen kívül hagyott. Nem találta helytállónak a felperes átlagot meghaladó béremelésére vonatkozó megállapítását sem, mert ebben az időben az alperes összes munkavállalója számára egyenlő mértékben, egyidejűleg került sor a juttatások emelésére. Kifejtette, hogy a felperes alaphéremelése 2006. július 1-jétől a 2005. évi munkája alapján történt, amely a 2006. évi

munkavégzésével kapcsolatban már nem vehető figyelembe. Hivatkozott arra, hogy K.Gy. és G.M. tanúvallomásából kitűnik, hogy a felperes terhére rótt hibák olyan súlyúak voltak, amelyek megakadályozására az alperes különös figyelmet fordított. Erről a felperesnek tudomása volt, ismerte az alperes erre vonatkozó elvárásait. A felülvizsgálati érvelés szerint az alperes betartotta a szankcionálás tekintetében a fokozatosság elvét. Elsődlegesen szóbeli figyelmeztetések történtek, majd ezek eredménytelensége után került sor írásbeli figyelmeztetésekre, és ezek sikertelensége után következett a végső szankció, vagyis a munkaviszony megszüntetése. Álláspontja szerint a megyei bíróság teljes mértékben figyelmen kívül hagyta, hogy a felperes az adott műszakban a munkavégzés helyéül szolgáló raktár ügydöntő hatású vezetőjeként dolgozott, akinek ezzel összefüggésben utasításadási és ellenőrzési kötelezettségei voltak. A felperes folytatólagosan és sorozatosan megszegte a munkafolyamatokra vonatkozó szabályokat és vezetői utasításokat, amit a perben okiratokkal és tanúvallomásokkal is igazoltak. A folytatólagosság és sorozatosság számottevően növelte a kötelezettségszegés súlyát. A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását és az alperes felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére történő kötelezését kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. §-ának (1) bekezdésére tekintettel a rendelkezésre álló periratok alapján dönt [Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés, BH 2001/197., BH 2002/29.].

A felülvizsgálati kérelemben hivatkozottak jogszabálysértés megállapítására nem adtak módot.

A felmondás indoka csak a munkavállaló képességeivel, a munkaviszonnyal kapcsolatos magatartásával, illetve a munkáltató működésével összefüggő ok lehet [Mt. 89. § (3) bekezdés]. A munkavállaló köteles munkáját az elvárható szakértelemmel és gondossággal a munkájára vonatkozó szabályok előírások és utasítások szerint végezni [Mt. 103. § (1) bekezdés b) pont]. A jogerős közbenső ítéletben megállapított és kiegészített tényállás alapján nem vitatott, hogy a felperes a 2006. szeptember 18-án, valamint az október 26-án felvett jegyzőkönyvekben foglalt magatartásaival munkaköri kötelezettségét, ezen belül ellenőrzési kötelezettségét megszegte. A szeptember 28-án felvett jegyzőkönyv szerint pedig idő előtt intézkedett egy utasítás végrehajtásáról. A másodfokú bíróság jogerős közbenső ítéletében ezért helytállóan állapította meg, hogy a rendes felmondásban foglalt - a felperes konkrét munkaköri kötelezettségszegéseire vonatkozó - megállapítások tehát valósnak tekinthetők, azonban azok okszerűsége nem áll fenn. A felsorolt hibák az alperesi raktárban mindennaposak voltak, és - figyelembe véve a napi 5.000-5.500 rollickosis forgalmat - az észlelt hiányosságok és kötelezettségszegések nem voltak kirívó mértékűek. Az első fokú

eljárás során meghallgatott B.J. tanúvallomásában előadta, hogy a felperes két óránként ellenőrizte a komissiókat, és ő volt az egyetlen, aki az adminisztrációra nagyobb gondot fordított, intézkedései átvételét aláíratta és azokat számon is kérte. B.J. szerint műszakonként 10-50, míg D.B. tanúvallomása szerint 10-40 rollickosi tévedés történt a raktárban műszakonként. Ezt figyelembe véve - annak elismerésével, hogy az alperes törekvése a hibátlan munkavégzésre irányult - a felperes terhére róttak nem tekinthetőek olyan súlyúnak, amelyek a munkáltatói intézkedést, vagyis a munkaviszony megszüntetésének okszerűségét megalapoznák. Helytállón értékelte a megyei bíróság ítéletének indokolásában azt az okirattal igazolt tényt is, hogy a felperes 2006. évben az átlagot meghaladóan részesült alaphéremelésben a 2005. évi munkájával kapcsolatban. A munkáltató intézkedése az előző évi munka elismerését jelentette, azonban azt a felmondás okszerűségének szempontjából nem lehetett figyelmen kívül hagyni. Helytállón állapította meg továbbá a jogerős közbenső ítélet azt is, hogy a felperes terhére rótt három kötelezettségszegés elsődlegesen nem a saját, hanem a rakodó, valamint a részlegvezető munkavégzésének következménye volt. Ezeket a hibákat a felperes a folyamat jellegéből adódóan csak utólag észlelhette, megelőzni azonban nem állt módjában. A rendes felmondás másik indoka, vagyis, hogy a felperes megghiúsította, hogy az érintett áruházak az utasításnak megfelelő időben kapják meg az árut, nem nyert bizonyítást az eljárás során. A felperes ugyanis kifejezetten erre irányuló tevőleges magatartást nem tanúsított, szándéka nem terjedt ki a rendes felmondásban foglalt körülményre. Összességében tehát a raktár forgalmához képest - valamint annak figyelembevételével, hogy a hibátlan munkavégzés feltételei nem álltak fenn - a felperes terhére rótt magatartás okszerűen nem alapozza meg a munkáltató intézkedését. A felperes a többi műszakvezetőhöz képest az átlagot meghaladóan próbálta a hibátlan munkavégzést megvalósítani, ennek érdekében gyakrabban ellenőrzött, továbbá az egyes áruházak vonatkozó e-mailjeit és rendelés módosításait minden esetben írásban is az érintettek tudomására hozta (B.J. és D.B. tanúvallomása a jegyzőkönyvben). Mindent elkövetett tehát, hogy feladatát az Mt. 103. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltak szerint lássa el, a munkáltató által biztosított feltételek mellett.

A kifejtettek alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős közbenső ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. Az alperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul, míg az illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 3. §-ának (3) bekezdése alapján köteles viselni.

Budapest, 2011. május 18.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné

dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró

*A kiadmány hitelül:
tisztviselő*